

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 18C/250/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413224129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1413224129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 2 001,81 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.11.2013 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 001,81 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného spotrebiteľského úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že jeho právny predchodca (Tatra banka, a.s.) na základe úverovej zmluvy č. 00-0000816244 poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2788,29 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach splatných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Termín splatnosti posledne dohodnutej splátky úveru bol k 20.07.2013, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. a následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 na neho.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 18.04.2017. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' s tým, že súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti, súd preto v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") vec prejednal v ich neprítomnosti.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol iba toľko, že dlh nemá ako splatiť, iba nejakými splátkami.

5. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

5.1. Spoločnosť Tatra banka, a.s., IČO: 00 686 930, so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava ako veriteľ uzatvorila dňa 06.08.2007 so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0000816244 (č.l. 6-10 spisu), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 84 000 Sk a žalovaný sa zaviazal úver splácať v 72 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 1 980 Sk s termínom splatnosti pravidelných mesačných anuitných

splátok 20. dňa príslušného mesiaca, mesačné poistné predstavovalo 22 Sk, ročná percentuálna miera nákladov 23,95 %, úroková sadzba 18,90 %. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 (č.l. 14-15 spisu) v spojení s jej prílohou (č.l. 16 spisu) súd zistil, že spoločnosť Tatra banka, a.s. postúpila žalovanú pohľadávku vo výške 2 001,81 eura na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 (č.l. 11-12 spisu) v spojení s jej prílohou (č.l. 13 spisu) súd zistil, že spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 postúpila žalovanú pohľadávku vo výške 2 001,81 eura na žalobcu.

6. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

6.1. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

6.2. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

6.3. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

6.4. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

6.5. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky (ďalej len "zákon o bankách") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Tatra banka, a.s.) a žalovaným bola dňa 06.08.2007 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0000816244, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď právny predchodca žalobcu (spoločnosť Tatra banka, a.s.) poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň úver bol žalovanému poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak).

8. Keďže v posudzovanej veci si žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému pohľadávku, ktorá bola na neho postúpená, súd sa v prvom rade zaoberal tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Keďže zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0000816244 bola uzatvorená právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Tatra banka, a.s.), ktorý bol bankou a týmto subjektom bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená

na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. a následne (v ten istý deň) na žalobcu, súd posudzoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z hľadiska kritérií obsiahnutých v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý tieto podmienky podrobne (a konkrétne) vymedzuje. Súd pritom dospel k záveru, že tieto podmienky v posudzovanom prípade neboli splnené.

9. Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť na tretiu osobu iba takú pohľadávku (alebo jej časť), ktorá zodpovedá peňažnému záväzku jej klienta voči nej, s ktorým je klient napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením. Pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky bola teda v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách nevyhnutná písomná výzva spoločnosti Tatra banka, a.s. žalovanému (pred postúpením pohľadávky) na splnenie jeho povinnosti zodpovedajúcej postupovanému záväzku (s ktorým musel byť dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní). Žalobca však v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca (spoločnosť Tatra banka, a.s.) písomne vyzval žalovaného na splnenie jeho povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0000816244, a to vo výške zodpovedajúcej postupovanému záväzku.

10. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ spoločnosť Tatra banka, a.s. za popísaných okolností zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 postúpila na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. žalovanú pohľadávku, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo má za následok neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 podľa § 39 O.z. (pre rozpor so zákonom). Preto bolo neplatné aj následné postúpenie žalovanej pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 na žalobcu. Žalobcovi teda chýbala v spore aktívna vecná legitímácia, z dôvodu ktorého súdu neostávalo iné, ako jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

11. Vzhľadom na kogentný charakter citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách by pritom bola bez akejkoľvek právnej relevancie akákoľvek dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Tatra banka, a.s.) a žalovaným upravujúca podmienky postúpenia žalovanej pohľadávky odchylné od kogentnej právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Existencia takejto dohody však v konaní nebola zo strany žalobcu tvrdená ani preukázaná.

12. Súd navyše poukazuje na to, že žalobca si v konaní uplatnil zaplatenie pohľadávky zodpovedajúcej nesplatenej časti úveru s poukazom na konečnú splatnosť úveru ku dňu 20.07.2013, kedy nastala konečná splatnosť celého zostatku nesplateného úveru prirodzeným spôsobom (ako to žalobca vyslovene uviedol v žalobe a následne aj v doplnení žaloby zo dňa 19.05.2016 /č.l. 38 spisu/ a v ďalšom doplnení žaloby zo dňa 13.04.2017 /č.l. 47 spisu/). Pokiaľ však právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Tatra banka, a.s.) nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy alebo odstúpením od nej, nemohla byť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.08.2012 postúpená na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (a následne na žalobcu) pohľadávka zodpovedajúca nesplatenej časti úveru, ktorého splatnosť nastala až následne (ku dňu 20.07.2013). V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže totiž banka postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu.

13. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu. Nad činnosťou bánk vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách). Z uvedeného špecifického charakteru činnosti bánk a ich špecifického postavenia vyplýva dôvodnosť špecifickej (sprísnenej) úpravy podmienok, za ktorých môžu svoje pohľadávky voči svojim klientom postupovať na iné subjekty. A to aj za tým účelom, aby sa klienti vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane neocitli v zmluvnom vzťahu s iným subjektom (aj takým, ktorého činnosť nespadá /nespadala/ v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska) bez toho, že by sa im poskytla možnosť uvedenému postupu zabrániť dodatočnou úhradou svojho záväzku voči banke, a to práve na základe výzvy banky na jeho splnenie. Preto súd v posudzovanej veci (v ktorej predmetom postúpenia bola pohľadávka banky) aplikoval v súlade so zásadou *lex specialis derogat legi generali*

špeciálnu (osobitnú) právnu úpravu zákona o bankách upravujúcu špeciálne (osobitne) podmienky postúpenia takejto pohľadávky na iné subjekty. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách (pôvodne išlo o § 92 ods. 7), podľa ktorej: "V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou."

14. Na podporu správnosti záveru o neplatnosti postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/180/2013 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/153/2014 zo dňa 12.03.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014 zo dňa 27.01.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C/427/2015 zo dňa 19.11.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/169/2014 zo dňa 16.06.2015, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/259/2014 zo dňa 03.09.2015 / všetky dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie/>, v ktorých súdy v právnych veciach týkajúcich sa obdobného prípadu postúpenia pohľadávok banky z obdobných úverových zmlúv na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej za obdobných okolností, dospeli všetky zhodne k rovnakému záveru o neplatnosti postúpenia pohľadávky pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorému ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.